ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
Sayı
24
1960
75
Krs.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

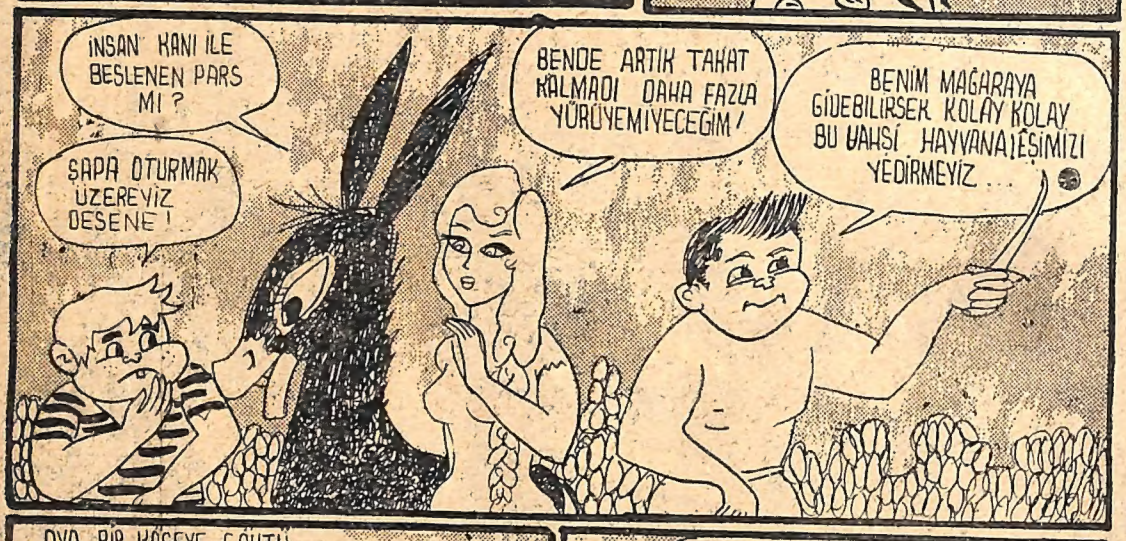

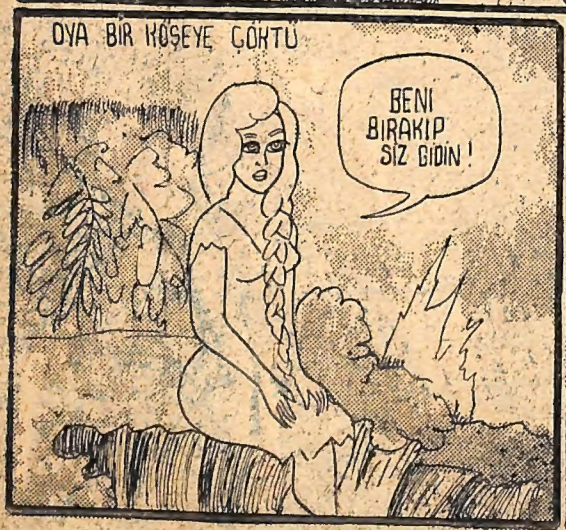

Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi

Sevgili Kardeşlerimiz! 27 Mayıs Cuma günü kahraman Türk Ordusunun Devletin ve hükûmetin idaresini ele aldığını tabiî ki biliyorsunuz.

Atatürk bizlere, çok pahalıya malolan Cumhuriyet ve İstiklâlimizi, Türk Gençliğine, yani bizlere emanet etmiştir. Bunun için, bizlere bu kadar kıymetli bir emaneti teslim eden Atamıza lâyık olabilmek istiyorsak, O'nun bizlere bir mirası olan beyannamesini ezbere bilmemiz lâzımdır.

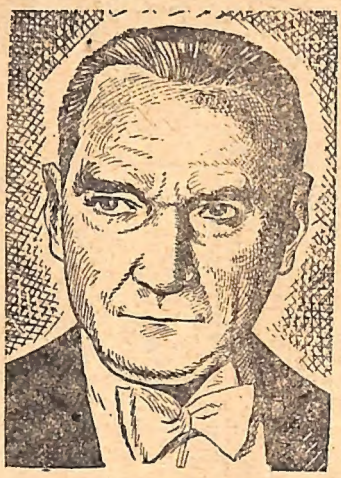

Ey Türk Gençliği!...

Birinci vazifen, Türk İstiklâlini, Türk Cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir. Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegâne temeli budur. Bu temel, senin, en kıymetli hazinendir. İstikbalde dahi, seni, bu hazineden mahrum etmek istiyecek dahili ve harici bedhahların olacaktır. Bir gün, istiklâl ve cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkân ve şeraitini düşünmiyeceksin. Bu imkân ve şerait çok namüsait bir mahiyette tezahür edebilir. İstiklâl ve cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessilleri olabilirler. Cebren ve hile ile aziz vatanın bütün kaleleri zaptedilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şeraitten daha elim ve vahim olmak üzere, memleketin dahilinde, iktidara sahip olanlar gaflet ve dalalet ve hatta hiyanet içinde bulunabilirler. Millet, fakrü zaruret içinde harap ve bîtap düşmüş olabilir.

Ey Türk İstikbâlinin evlâdı!...

İşte bu ahval ve şerait içinde dahi vazifen, Türk İstiklâl ve Cumhuriyetini kurtarmaktır. Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asîl kanda mevcuttur.

KEMAL ATATÜRK

KOCA TÜRK

Bir kartal haşmeti var eğilmiyen başında,
Ne kadar öğsem seni yeridir, ey yüce Türk!...
Kudsiyetin sezilir her damla göz yaşında,
Sensiz kâinat ölü, sensiz dünya gece, Türk!...

Senin için yaratmış cihânı Tanrı bile,
Sen olmasan târihler gelir miydi hiç dile?...
Kılıcının pasını kanınla sile sile,
Yarattığın destanlar dillerdedir, koca Türk!...

Güneş senden nurlanır, seninle parıldar ay,
Bir elinde gümüş ok, bir elinde altın yay,
Dik kafalı serdarlar kılıcından aldı pay,
Senden gayri ne varsa birer ruhsuz hece Türk!...

Saçtığın ışıklarla bütün gözler kamaştı,
İlâhî aşkın ile gönüller dolup taştı,
Adın bir rüzgâr gibi iklimleri dolaştı,
Dünyanın hâli acep olur sensiz nice, Türk?...

Seni öğmüş öğmüş te yaratmıştır Yaradan,
O heybetli gür sesin duyuluyor Kore'den,
Aktıkça seller gibi dağdan, taştan, dereden;
Titriyor doğu, batı: Bir uçtan bir uca Türk!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarımızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25 inci sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

Bu çocuğun bindiği şey nedir?

1 — Padılbot mu?
2 — Kayık mı?
3 — Şarpi mi?

Çelik hangi madenden yapılır?

1 — Kromdan mı?
2 — Demirden mi?
3 — Çinkodan mı?

Haçlı seferleri kaç defa yapıldı?

1 — Üç defa mı?
2 — On defa mı?
3 — Sekiz defa mı?

Yazı ve Resim Yarışmamızı Kazanan Arkadaşlarımıza

Resimlerini göndermiyen, Okul Müdür ve öğretmenlerinin isimlerini bildirmeyen okuyucularımızın eserleri neşredilmiyecek, telif ücretlerini de alamıyacaklardır!...

Geçen sayılarımızda da yazdığımız gibi Yazı ve Resim Yarışmasını kazanan okuyucularımızın mühim bir kısmı hâlâ resimlerini göndermemişler, Okul Müdürü veya Başöğretmenleri ile sınıf Türkçe-Resim öğretmenlerinin adlarını bildirmemişlerdir.

Evvelki sayımızda bu arkadaşların 10 gün içinde bu isteklerimizi acele yerine getirmelerini rica etmiştik. Kendilerine son bir mühlet daha veriyoruz. Bu arkadaşlar bir hafta içinde bize resimlerini ve Okul Müdür, (Başöğretmen) Sınıf veya Resim-Türkçe öğretmenlerinin adlarını acele yollamalıdırlar.

Meselâ bu hafta İlkokul Yazı Birincilerini ilân edecektik. Birinciliği kazanan arkadaşlarınızdan Erol Celme bize resmini yolladığı halde birinciliği Erol Celme ile paylaşan İ. Hakkı Musaoğlu (Kayseri) istediğimiz hususları göndermemiştir. Bu yüzden iki birinciyi ilân edemedik ve neşirlerini bir hafta tehir ettik. Şayet bir hafta içinde İ. Hakkı Musaoğlu bize mektup yollamazsa yalnız Erol Celme'nin resmini ve yazısını neşredeceğiz. İ. Hakkı Musaoğlu da hakkını kaybedecek.

ABDÜLHAK HAMİT TARHAN

Kimdir?

Türk edebiyatına yenilikler getirmiş olan büyük şairlerimizdendir. 1852 yılının şubat ayında, İstanbul'da doğmuştur. Köklü bir aileden gelmedir. Büyükbabası Hekimbaşı (Padişahların doktoru ve doktorların başı) Abdülhak Molla, kendi babası ise, Tahran Sefiri iken ölen Hayrullah Efendidir. Bebek'teki Türk — Amerikan okulları ile o sırada bir yıl kadar bulunduğu Paris'te ilk tahsilini tamamlamıştır. Ondan sonra çok esaslı fakat özel öğretmenlerden aldığı derslerle kültürünü genişletmiş, Türkçe, Arapça, Fraşça'yı iyi öğrenmiştir.

1299 yılında Bombay Başkonsolosu olmuş, orada iki yıl kalmıştır. Eşi Fatma Hanımın hastalığı dolayısile oradan ayrılmış ve yurda dönerken Beyrut'a vardıkları zaman eşinin hastalığı artmış ve orada ölmüştür. Bu ölüm olayından dolayı en büyük eserlerini vermiştir. 25 yıl kadar Londra Sefaretinde vazife alan büyük şairimiz 1908 de Brüksel elçisi olmuştur. Meşrutiyet ve Cumhuriyet devirlerinde bir kaç süre mebus olarak Ankarada bulundu. Bir çok manzum eserleri arasında: Tarık, Makber, Tezer, Eşber, Sardanapal, Finten, Tayifler Geçidi, okuyucu tarafından büyük ilgi görenlerinden olduğu kadar, onun şiir sanatındaki yüceliğini de anlatacak kuvvetteki kitaplarıdır. 12 Nisan 1937 yılında 86 yaşında hayata gözlerini yumdu.

ÇOCUK HAFTASI ŞEREF KÖŞESİ

Bu seneki şartları ilân ediyoruz

1 — Geçen sene olduğu gibi bu yıl da, ŞEREF KÖŞESİne, ortaokulların 1, 2 ve 3. sınıflarında İFTİHAR LİSTESİ'ne girenlerin resimlerini, adlarını, soyadlarını ve okul adreslerini basmağa karar vermiş bulunuyoruz. Ortaokulun 1, 2 veya 3 üncü sınıflarında olup da, sınıfını İFTİHAR LİSTESİne girmek suretiyle geçen okuyucularımız, durumlarını okul idaresine tasdik etirerek resimleriyle birlikte bize yollamaları lâzımdır.

2 — Evvelki sene ilkokulun 1, 2, 3, 4 ve 5 inci sınıflarından PEKİYİ derese ile geçmiş olan bütün okuyucularımızın resimlerini basmıştık. Bu yıl, sadece İlkokulun BEŞİNCİ sınıfını PEKİYİ derece ile geçen, yani ilkokulu PEKİYİ ile bitiren okuyucularımızın resimleri ve adlarıyla okul adreslerini neşredebileceğiz.

3 — İlkokulun 1, 2, 3 ve 4 üncü sınıflarından bu sene PEKİYİ derece ile geçen okuyucularımızın SADECE adlarını ve okul adreslerini neşredeceğiz. Bunun için ilkokulun 1-4 üncü sınıflarını bu sene PEKİYİ derece ile geçmiş olan okuyucularımız bize RESİMLERİNİ YOLLAMAYIP sadece adlarını ve okul adreslerini bildirmelidirler.

4 — Geçen yıl olduğu gibi bu yıl da okuyucularımız sınıflarını PEKİYİ ile geçmiş oldukları okul idarelerinden alacakları birer belge ile bize ispat etmeleri şarttır. Okul idarelerince tasdik edilmeyen mektuplar veya belgeler muteber addedilmiyecek ve mecmuamızda neşredilmiyecektir.

5 — Okuyucularımızın bu şartları dikkatle okuyarak, ortaokulun 1, 2 ve 3. sınıflarında olup da bu sene iftihar listesine girenlerin, resimleriyle adlarını ve adreslerini okul idarelerinin tasdikinden geçirerek bize bildirmeleri, ilkokulun sadece 5 inci sınıfından PEKİYİ derece ile geçenlerin aynı şekilde resimlerini ve adreslerini bize tasdikli olarak yollamaları lâzımdır. İlkokulun 1 ilâ 4 üncü sınıfında olup da sınıflarını PEKİYİ derece ile geçenler bize sadece adlarıyla, okul adreslerini yine tasdikli olarak göndereceklerdir.

MAZİDEN İSTİKBALE DOLUDİZGİN...

ASKERLİK

Harbiye ve Harbiyeli

Kardeşlerim, bugün sizlere cesaretin, kahramanlığın, yüksek kültürün ve Atatürk inkılâbının canlı bir sembolü olan Kara Harb Okulundan bahsedeceğim.

Spor bayramlarında, 19 Mayıs Stasyomunu bir tarih kadar eski marşlarile inleten, istikbalin subayları Harbiye öğrencileri ile ne kadar iftihar etsek azdır. «Yaşa var ol Harbiye» seslerile göğsü kabarmıyan tek bir vatandaş yoktur. Onlarla iftihar etmemek, onlara ümit bağlamamak mümkün değildir.

Ne mutlu Harbiyeli olana...
Ne mutlu Harbiyeliyim diyene...

Ankara'nın Dikmen sırtlarından ihtişamla etrafı seyreden bu mukaddes ocaktan yetişenler tarihe altın yapraklar ilâve etmişler ve edeceklerdir de. Genç Harbiyeli, tarihimize bir kurtarıcı olarak geçmiştir. Millete suikast hazırlayan her sefil ruh, genç Harbiyelinin hayalini gördü daima. Ve bu mukaddes yuvada yetişen gençlerden biri sayesinde milletimiz susadığı hürriyet ve istiklâline kavuştu.

Harbiye, dik başlı ve açık alınlı Türk arslanlarının kutsal yuvalarıdır.

Harbiye, Türk analarının kalbidir.

Vatan ve milletin mukadderatından endişe edenlerin bu okulda esen cesaret havasını teneffüs etmeleri, morallerinin yükselmesine ve milletinin istikbalinin emin ellerde olduğuna inanmasına kâfidir.

Harbiyelilerin hâki dalgalar halinde Ankara caddelerinden geçtiklerini gördüğüm her zaman, «İşte bunlar Atatürk'ün evlâdları... İşte bunlar Türk ordusunu yarın zaferlerden zafere koşturacak müstakbel Türk subayları...» diye bağırmak istiyorum. Şehir otobüsleri yalnız onlar için durur, kapalı pencereler yalnız onları görebilmek arzusu ile açılır. Bütün millet gururla onları, modern Türkiyenin idealist ve kahraman gençlerini seyreder.

Vatan topraklarının karış karış müdafaa edilmesini bilen, babalarından ve Atalarından öğrenen ağabeyleriniz, gelecek harblerde Atalarına lâyık olduklarını ispat etmeğe hazırdırlar. Bir Harbiyeli için vatan düşüncesi herşeyin üstündedir. Canından bile aziz bildiği, atalarının kanı ile yoğrulmuş bir vatan...

Genç Harbiyeli liselerden gelip merasimle Ankara'nın topraklarına ayak bastığı gün, kumandanlarının arkasına katılıp şanlı okullarının mukaddes kapısından içeri girdiği ân, canından aziz bildiği Ata'sının emaneti olan vatanını canı pahasına muhafaza ve müdafaa edeceğine and içer.

Harbiyede vazife; namustur. And içme töreni ise, her Türk evlâdının daha doğuştan vatanına vermiş olduğu bu namus sözünün resmen tekrarı demektir.

Ali Cülmüt SOYCAN

Diller

Xanthus dostlarını yemeğe davet etmiş, paranın temin edebileceği her türlü şeyle masasını donatması için Ezop'a emir vermişti. İlk serviste, muhtelif şekillerde, pişirilmiş, çeşitli salçalarla masaya getirilen diller yendi. Bu yemek misafirler arasında birçok esprilerin yapılmasına, çeşitli hikâyelerin anlatılmasına sebep oldu. İkinci servis yemek geldiğinde, misafirler onun da, hatta üçüncü, dördüncüsünün de dil olduğunu gördüler.

Durum hoşluğunu kaybetmeğe, çirkin bir hal almağa başlamıştı. Xanthus öfkeyle, Ezop'a döndü. «Ben sana bulabildiğin en iyi şeyleri al demedim?» diye çıkıştı.

— «Dilin üstüne ne olabilir ki...» diye cevap verdi, «Dil olmasaydı hiçbir bilgiye sahib olamaz, felsefe öğrenemezdik. Bu asil organla münakaşalar edilmekte, dostlarımızla tatlı tatlı konuşmakta, evlilik ve ticaret anlaşmaları aktetmekte, nutuklar söylemekteyiz. Hiçbirşey dille mukayese edilemez.»

Misafirler Ezop'un zekâsını alkışladılar, herkes tatlı tatlı konuşmağa başladı.

Vakit geç omuştu. Misafirler evlerine dönmek istediler. Xanhus, «Yarın yine beraber yemek yiyelim,» diye onları davet etti. Sonra Ezop'a dönerek, «Yarın da bize en fena etleri, yiyecekleri ikram et,» diye ilâve etti:

Ertesi gün yemek zamanı geldi. Xanthus hayret ve öfkeyle masaya çeşitli dil yemeklerinden başka hiçbirşey konmadığını gördü.

— «Nasıl olur da dil bir birgün dünyanın en iyi ve leziz ertesi gün en berbad yiyeceği olur?» diye sordu.

— «Aman Efendimiz,» diye Ezop cevap verdi. «Dilden daha fena ne olabilir ki? Şu güneşin altında meydana gelen kötülüklerin hangisinde onun payı yoktur? Ihanet, şiddet, adaletsizlik, hırsızlık dil vasıtasıyla hazırlanır, münakaşa ve beyan edilir. Imparatorlukların yıkılmasına, dostlukların sona ermesine sebep olmuştur.»

Xanthus misafirleri, Ezop'un zekâsına ve buluşuna bir kere daha hayran kalmışlardı. Araya girerek, Efendiyle köleyi barıştırdılar.

(AKILLICA VERİLMİŞ BİR CEVAP, BİR ŞEHRİ KURTARIR.)

Engerek Yılanı ve Törpü

Engerek yılanı, bir demirci dükkânına girmişti. Aşağı-yukarı bakarak yiyecek aradı. Nihayet bir törpüde karar kıldı. Hırsla kemirmeğe başladı.

— «İstediğin kadar kemir,» diye törpü öfkeyle söylendi. «Benden hiçbir şey alamıyacaksın. Çünkü herkesten almak, fakat hiç kimseye birşey vermemek benim başlıca işimdir.»

İMKANSIZ İŞLERE GİRİŞMEYİN.

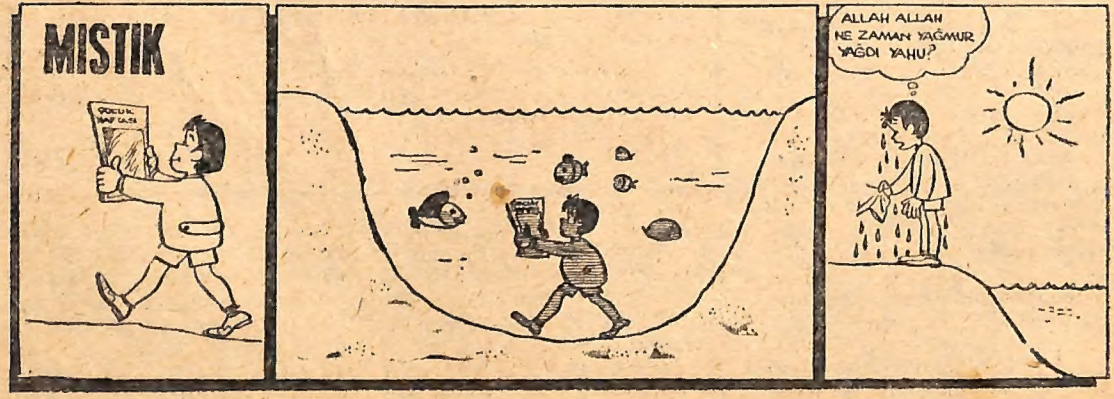

Eşek ve Küçük Köpek

Eşeğin biri, küçük bir köpeğin efendisi tarafından nasıl sevilip şımartıldığına dikkat etmişti. Küçük köpeğin çayırlar arasında hoplayıp zıplamaktan, efendisinin çevresinde koşmaktan başka yaptığı birşey yoktu. Buna karşılık sahibi onu tıka basa besliyor, kucağına alıp gezdiriyordu. Eşek, küçük köpek gibi hareket edersem aynı nimetlere ben de kavuşurum diye düşündü.

Efendisi daha eve gelip, şöyle koltuğuna doğru dürüst oturmamıştı ki eşek odaya girdi. Efendisinin çevresinde garip hareketler yaparak dans etmeğe başladı. Adamcağız bu komik manzara karşısında gülmekten kendisini alamadı.

Eşeğin arka ayakları üstünde kalkması, ön ayaklarını efendisinin omuzlarına koyup, ciğerlerinin bütün gücüyle anırmağa başlamasıyla şaka ciddi bir mahiyet aldı. Zavallı adam eşeğin tekmeleri altında ezileceğini anlamıştı. Avaz avaz bağırarak adamlarından yardım istedi. Odaya koşan hizmetkârlar ellerindeki deyneklerle eşeği dışarı çıkarıp bir güzel dayak attılar. Zavallı eşek bu dayağın sonunda ahırına dönmekten pek memnun kalmıştı.

CEMİYET İÇİNDE HERKESİN KENDİNE MAHSUS BİR YERİ VARDIR. BU YERİN SINIRLARINI AŞMAK İSTEYENLER ÇOKSERİ GULUNÇ DURUMA DÜŞERLER.

Sukabağı ve Çam

Sukabağını, alabildiğine boy atmış bir çam ağacının yakınına dikmişlerdi. Havalar iyi gidiyordu. Onun için kabak kısa zamanda boyattı, dal budak derken, bütün çam ağacına sarılıp kapladı. Yaprakları o kadar geniş, meyvesi o kadar boldu ki, su kabağı kendini Çam ağacıyla mukayese edince ondan yüksek buldu.

— «Şu hale bak,» diye su kabağı gururlandı, «Büyümek için onca zaman geçmiş olduğu halde ben sana yetiştim.»

— «İyi ama ben bunca zaman pek çok sıkıntıya karşı koydum,» diyen Çam ağacı cevap verdi. «Üzerimden karlar fırtınalar, donlar geçti. Hiç başımı eğmedim. Sen daha ilk fırtınalar başlarken kendinden geçecek, gurur diye birşeyciğin kalmayacak.»

(ZAMAN HAKİKATI ORTAYA ÇIKARIR.)

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

En Güvenilir Arkadaş Kimdir

Bugün sizinle ilk defa karşılaşıyoruz çocuklar! Ben, Özay ablanız sizinle herhafta bu sayfada buluşacak ve arkadaşlık edeceğim. Herkesin birkaç arkadaşı vardır. Ama beni kısa zamanda seveceğinizi ve iyi arkadaşlarınız arasına alacağınızı tahmin ediyorum.

Hazır bugün bahis açmışken arkadaşlıktan biraz konuşalım. Meselâ size bir sual sorayım. Hangi arkadaşlarınızı daha çok seversiniz? Sizi sevenleri, sizin için hiçbir fedakârlıktan çekinmeyecek olanları mı? Yoksa oyunlarda sizi daha fazla eğlendirenleri mi? Tahmin ediyorum ki, her iki cins arkadaştan da sevdikleriniz vardır. Zor anlarınızda yardımınıza koşan birisini, oyun arkadaşınıza tercih edemiyeceğiniz gibi, oyun arkadaşınızı da, fedakâr bir arkadaşa tercih etmezsiniz. Ama en yakın ve hepsinden kıymetli bir arkadaşınız vardır. Bunu pek yakınınızda, hata içinizde bulabileceğiniz halde pek çoğunuz tanımazsınız. En yakın ve en güvenilir arkadaşınızı size ben söyleyeyim: Kendiniz. Evet, çocuklar size en yakın ve en kıymetli arkadaş kendinizden başkası değildir. Kendi kendinizin oyun arkadaşı olabileceğiniz gibi, en kuvvetli müdafii de olabilirsiniz.

Bakın size bir misâl vereyim. Derslerinize çalışmadığınızı farzedelim. Neticede sene sonunda sınıfta kalan siz olursunuz. Buna birkaç kişi sizin kadar veya sizden az üzülür. Fakat bu hiçbir zaman neticeyi değiştirmez. Sene içinde çalışmadığınız zamanlarda, sizi çalışmağa sevketmek isteyecek arkadaşlarınız olabilir. Fakat bunu en iyi siz yapabilir ve kendi kendinizi çalışmağa zorlayabilirsiniz. Hem de, herkesten daha iyi bir şekilde. İşte diğer bir misâl. Kendi kendinize oyun arkadaşı da olabilirsiniz. Oyun oynarken maksadınız eğlenmek boş vaktinizi hoşça geçirmek değil midir? Şu halde, yanlız başınıza birçok faydalı oyun bulabilirsiniz. Resim yapmak, uçak gemi otomobil modelleri yapmak gibi. Hatta bakın, arada sırada oyuncaklarınızı kırarsanız bile faydalı bir oyun oynadığınızı söylemekten kaçınmayacağım. Bir oyuncağın nasıl işlediğini, dişli sisteminin nasıl çalıştığını öğrendiğiniz takdirde oyuncaklarınızı kırdığınız zamanlarda bile faydalı bir iş yaptığınıza emin olabilirsiniz. Ama tek bir şartla, öğrenmek için yaptığınız zaman.

En iyi arkadaşınızı bütün ömrünüz boyunca hatırlamanızı dilerim çocuklar. Ama diğer arkadaşlarınızla iyi geçinmenizi ve onlara karşı bütün arkadaşlık vazifelerinizi yapmanızın da lâzım geldiğini unutmamalısınız.

ÖZAY SUNAR

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren : H. FİKRİ VEREL — 14 —

Dedektif — Boksör Co'nun kapısını biraz korku ve biraz da heyecanla çaldı... Artık geri dönmesine de imkân kalmamıştı...

İçerden kalın ve kalın olduğu kadar da kaba bir ses yükseldi:

— «Gir!»

Genç kız, biraz sıkılarak odaya girdi...

İçersi dumandan görülmez bir haldeydi. Odanın hemen ortasındaki koltukta orta yaşlı güzelce bir kadın oturmuş, hıçkıra hıçkıra ağlıyor ve anlaşılmaz bir takım kelimeler geveliyordu. Yeşil gözlerinin etrafı iyice şişmişti. Elindeki parayı hiç durmadan ileri uzatıyor ve buna mukabil de birşeyler istiyordu.

Pencerenin biraz berisinde ise, «Bit Pazarı» ndan alındığı ilk nazarda belli olan eski tarz bir masa göze çarpıyordu... Dedektif — Boksör Co, o dev yapısı, kalın patlak dudakları, yumruktan ezilmiş burnu ve kulakları ile işte oracıkta idi. Ağzında durmadan oynattığı kalın bir Havana purosu vardı.

İçeri bir başka müşterinin girdiğini görünce, eliyle lâubali bir işaret yaparak:

— «Oturunuz,» dedi. «Önce şu hanımın işini bitirelim...»

Sonra ağlayan kadına döndü:

— «Çocuğunu alabilmen için ikibin dolar daha bulman lâzım... Aksi taktirde yeni bir çocuk doğurmaya bak...»

Kadın titriyordu:

— «Fakat Mister Co... Başlangıçta binbeşyüz dolar demiştiniz... ve ben bu parayı çok büyük fedakârlıklarla elde ettim... Bundan başka iki dolar dahi bulabilmeme imkân yok... Maamafih, eğer münasip görürseniz size bir borç senedi imzalıyabilirim... Çocuğumu gangsterlerin elinden kurtaran bir insana karşı elbette ki minnetim büyük olacaktır...»

Dedektif — Boksör, purosonun dumanını yine lâkayt bir jestle havaya savurarak, pis odanın içine yeni yeni dairecikler doldurdu:

— «İki saattir ayni şeyleri tekrarlıyarak başımı ağrıtıyorsun hanım. İkibin dolar daha, dedim... İşte o kadar... Zira çocuğunu heriflerin elinden almak için ben bu parayı kendilerine verdim... Borçlanma meselesine gelince, ben taksitle yaşamaktan hoşlanmam... Parayı şıkır şıkır elime saymadan çocuğunun yüzünü göremezsin.»

Kadın, Doktor Betty'e yalvaran gözlerle baktı... Şimdi de ondan yardım dileniyordu. Çocuğuna kavuşabilme uğruna en kutsal şeylerini dahi feda etmeğe hazır olan bu annenin hâli, Betty'i fena halde müteessir etmişti.

Odanın içinde ilerliyerek koca suratlı Dedektif Co'ya yaklaştı:

— «Ona çocuğunu iade ediniz... İkibin doları size ben ödiyeceğim...»

Kadın hemcinsinin ellerine sarılırken, Co bir gözünü kırparak sordu:

— «Senin bu kadar paran var mı?»

Bltty, çantasından ikibin dolar çıkarıp masanın üzerine attı:

— «Buyurun...»

Sâbık boksörün keyfi yerine gelmişti... İçinden:

— «Tamam...» diye düşündü. 'yağlı bir müşteri düşürdük... Bunda epey para olsa

KISSADAN HİSSE

KARIMI BOŞADIM

Ali Memduh, okumuş, kültürlü bir adammış. Fakat iki kelimeyi bir araya getirip konuşamazmış bir türlü. Bir gün karısı:

— «İlle de camiye gidip vaaz vereceksin,» diye tutturmuş. Adamcağız: «Etme eyleme hanım, ben evde doğru dürüst, konuşamazken nasıl olurda, yüzlerci kişinin huzurunda konuşurum? Gel şu işten vazgeç...» demişse de dinletememiş... Karısı direttikçe diretmiş... Söyledikçe söylemiş...

Ve zavallı Memduh Bey, bir cuma günü doğru caminin yolunu tutmuş... Tabii karısı da peşinden: «Acaba bizim bey neler söyleyecek?» diye.

Namazdan sonra zavallı adam kürsüye çıkmış. Fakat bir türlü doğru dürüst konuşamıyormuş. Kem-küm edip duruyormuş... Bir taraftan yapamayacağı bir işe giriştiğinden, kendi kendine kızıyor, elâleme maskara oldum diye hiddetinden dudaklarını yerken, birden kendini toparlamış. Oraya niçin çıktığını unutup, karşısındaki ahaliye:

— «Ey cemaat, siz benim buraya niçin çıktığımı biliyor musunuz?» diye sormuş.

Sorusuna bir cevap alamayınca da, şahadet parmağını, kadınlar tarafına doğru uzatarak:

— «Sizin huzurunuzda karımı boşamak için çıktım!...» diyerek büyük bir gönül rahatlığı ile kürsüden aşağıya inmiş!...

Bir insandan yapamayacağı bir işi istemek çoğu zaman, fena neticeler doğurur.

gerek... Gönlünü almalıyım derhal...»

Sonra yandaki duvara vurarak bağırdı:

— «Meymenetsiz Tovsend, getir bakalım oğlanı...»

Ozel dedektifin gansterlerin elinden kurtardığını söylediği çocuk odaya girince, anasının hali cidden görülecek şeydi. Onların böylesine büyük bir heyecanla kucaklaşmaları, Betty'nin gözlerini yaşırtmıştı. Çocuk iyiden iyiye zayıflamış ve solmuştu. Gözlerinin etrafına mor halkalar geçmiş, alnı ve dudakları dayaktan patlamıştı.

Kadın tekrar Betty'e döndü:

— «Size bu borcumu mutlaka ödemek isterim Miss... Beni nasıl oğluma kavuşturduysanız, Tanrı da sizin işlerinizi öylece kolaylıkla ve müsbet bir şekilde sonuçlandırsın... İlerde siz de ana olacak ve bu şefkatin manasını tıpkı benim gibi anlıyacaksınız Miss... Bana lütfen adresinizi veriniz...»

Betty başını salladı:

— «Adresimi almanıza ve bu parayı ödemenize lûzum yok efendim... İnsanların birbirlerine yardım etmeleri, Tanrı'nın kendilerine verdiği bu insanlık sıfatının en tabii icaplarındandır... Ben ödevimi yaptım.»

Oda serbest kalınca Co iğrenç bir gülümseme ile durumu izaha çalıştı:

— «Ben de eskiden sizin kadar yumuşak kalpli bir kimseydim Miss... Fakat zamanla bu derece yumuşak kalpli olmamayı öğrendim... Zira pek çok müşterilerim bana kazık attılar. Tabiri mazur görün... Fakat aynen böyle, kazık attılar. İşlerini gördüm. Arzularını en güç şartlar altında, hatta hayatımı tehlikeye atarak yerine getirdim; sonunda paramın bir kısmını verdiler, bir kısmını ise iç ettiler... Belki çocuğunun peşinde koşan bu kadın onlardan değildi ama, ben artık yoğurdu üfliyerek yemesini öğrendiğim için parayı almadan neticeyi getirmiyorum...»

Betty, bu adamın korkunç denecek kadar rahatça yalan söylediğini derhal hissetmişti. Onda gangsterlere ayrıca baç verecek yüz yoktu. Bunu, kadından fazla para koparmak için yapmış ve muvafak ta olmuştu.

Co konuşmasını bitirince, genç kız:

— «Sizi çok iyi anlıyorum» diyerek güldü.

Dedektif — Boksör:

— «O halde derhal sizin

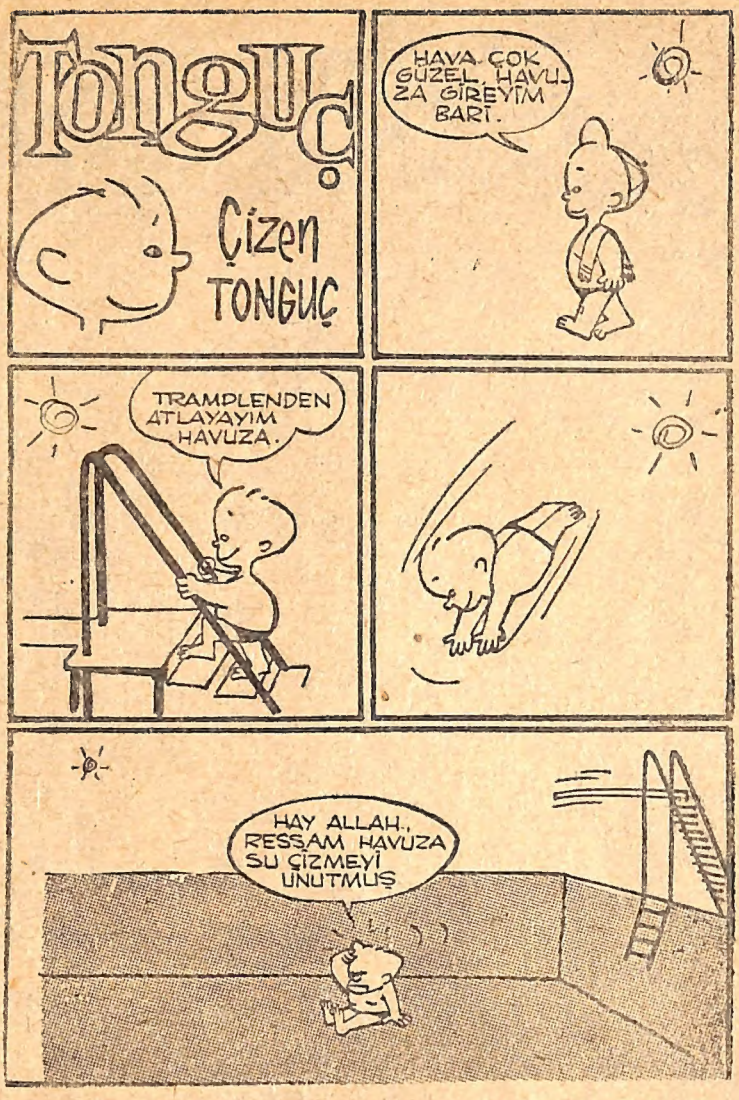

işinize gelebiliriz...» dedi. «Buyurun Miss sizi dinliyorum...»

Doktor Betty, biraz insafsız ve biraz da hissiz olan bu adama açılıp açılmama hususunda müteredditti. Orada söyliyeceği her söz, ilerde bir silâh olarak kendi aleyhine kullanılabilirdi.

Lâkin ne yazık ki, nişanlısını kurtarmak için bundan başka bir yol kalmamıştı. Birkaç kere yutkunduktan sonra meseleyi başından itibaren anlatmağa başladı. Doktor Nole'nin şahsiyeti üzerinde durdu. İnsanlığa yapmak istediği hizmetlerden bahsetti.

Mensup olduğu teşkilâtın bigâneliğinden şikâyet ettikten sonra, Nole'nin nasıl ölmüş gibi gösterildiğini ve mezarından kaçırılmış olduğuna yürekten inandığını tekrarladı.

Co genç kızın anlattıklarını bir kelime kaçırmadan dinliyor bu arada durmadan küçük küçük notlar alıyordu. Her hangi bir insanın huzura kavuşması için ikibin doları veren bu kızdan kendi işi mevzuunda istediği aarayı koparabileceğini de anlamıştı.

Betty konuşmasını bitirince, dumanını mütemadiyen ciğerlerine doldurduğu Havana purosu'nun külünü masanın üzerindeki kirli tablaya boşalttıktan sonra, o kalın sesi ile:

— «Güç fakat çok enteresan bir iş bu...» dedi. «Üstelik tehlikeli de... Biliyorsunuz ki, mezarlıkta herhangi bir araştırma yapabilmek için, hükûmet makamlarından izin almak lâzımdır. Halbuki biz, bu izni asla alabilecek durumda değiliz... Zira Doktor Nole, resmî hastahanenin verdiği raporla gömülmüş ve defteri böylece kapatılmıştır.»

(Devamı Gelecek Sayıda)

ÇOCUK Kahramanlar

Mukaddes Vazife

YAZAN: ALİ CÜLMÜT SOYCAN

Dün akşam evde sizlere hazırladığım yazıları yazıyordum ki, misafirliğe gelmiş olan akrabalarımdan birisi, «Ne yazıyorsun Ali?» dedi. Ona ne yazdığımı söylediğim zaman, «İyi öyleyse,» diyerek konuşmağa başladı akrabam. «Ben de sana kahraman bir çocuktan bahsedeyim, yavrum.» dedi.

«Buyurun sizi dinliyorum efendim.»

«Herşeyden önce anlatacağım kahraman çocuğun kendim olduğunu söyliyeyim sana.»

«Fakat nasıl olur, efendim,» diye itiraz ettim derhal. «Siz çocuk değilsiniz ki... Halbuki ben çocuk kahramanlardan bahsediyorum Çocuk Haftası okurlarına.»

«Niye olmasın, Ali?... Bundan 40 sene önce ben de 14 yaşında bir çocuktum. İstiklâl Harbi'mizin en şiddetli günlerini yaşıyorduk. Binbir yalvarmadan sonra bir mensubu bulunduğum bölüğümüzün kumandanı bana bir vazife verdi. Savaş esnasında irtibatımızı kaybettiğimiz taburumuza bir mesaj götürecektim. Halbuki taburla aramızda düşman birlikleri vardı.

«Hava kararır kararmaz yola koyulmuştum. Gâvur nöbetçileri, geceleyin ısınmak için olacak, ateş yakmışlardı.

«Nöbetçi kordonunun yanına geldim hiç renk vermeden. Şöyle fundalıklı bir yer seçtim kendime. Yavaş yavaş kordonu geçmek istiyordum. Fakat seçtiğim yer dikenlik olduğu için elbisemi kurtarmağa çalışırken ses çıkmış, biraz ilerdeki nöbetçi kendi lisanıyla birşeyler bağırmıştı. Herhalde 'dur!' demek istiyordu. Durdum. Hiç ses çıkarmadım. Nöbetçi bana doğru geldi. Bu sefer dikene aldırış etmeksizin kendimi böğütlenliğin içine sokuverdim. Bulunduğum yere iyice yaklaştığı halde karanlık olduğu için beni farkedemedi, geri döndü.

«Kordonu bunun gibi birkaç tehlikeyle, fakat yakalanmadan geçince rahat bir nefes almıştım. Köyde beni yakaladılar ama, köyden olduğumu söyleyerek onları aldattım kolayca. Biraz sonra köyün sınırını da geçmiş bulunuyordum. Şimdi köyün öte tarafındaki kordonu aşmak lâzımdı. Bu ilkini geçmekten çok daha zordu. Çünkü köyden çıkıp dışarı gittiğimden bu gece vaktinde çocuk da olsa herkes şüphe ederdi.

«Nitekim, korktuğum başıma geldi. İkinci kordona yaklaştığım sırada nöbetçilerin yanında gezdikdikleri çoban köpeği beni ele vermişti maalesef. Gâvurca bir şeyler söylüyor, bana bir şeyler soruyordu. Ben de Türkçe:

«İlerki köydenim. Buraya akrabalarımın yanına geldim. Şimdi yerime varacağım, dedim.

«Adam tabii bir şey anlamadı. Beni önüne kattı. Bir yerlere götürdü. Orada Türkçe bilen birisi: 'Bu gece vakti buralarda ne arıyorsun?' dedi.

«İlerki köyden olduğumu, oraya gideceğimi söyledim. Onlar fiskos ettiler. Fakat dediklerime pek inanmışlardı. Bana 'şöyle bir tarafta dur da sabah olsun, senin hakkında tahkikat yapalım. Dediklerin doğruysa ancak o zaman bırakırız,' dediler.

«Ben ağlamaya başladım. Durmadan bağıra çağıra ağlıyordum. Askerlerden biri geldi, bir tokat attı. Daha çok ağladım. Yanımdaki nöbetçi, benden bıkmıştı. Biraz daha hızlanmaya başlayınca, ense köküme bir yumruk vurdu ve: 'Haydi defol, seninle mi uğraşacağım,' der gibi ilerki köyün yolunu gösterdi. Ben de koşarak karanlıkta kayboldum.

«Ortalık ağarmaya başlarken taburumuza ulaşmıştım. Derhal tabur kumandanına çıkarak yüzbaşımın mesajını tabur kumandanına verdim. Hemen harekete geçti bizimkiler. Birkaç dakika sonra iki ateş arasında kalan düşmanı yoketmiş ve bana verilen vazifeyi başardığım için çocuk yaşımda çavuşluğa terfi etmiştim.»

Yıldırım Kaptan

"DRUMOND NE YAPACAK ?.."

CASUS OLDUĞU ANLAŞILAN DRUMOND POLİSLERDEN KAÇMAYA ÇALIŞIYOR...

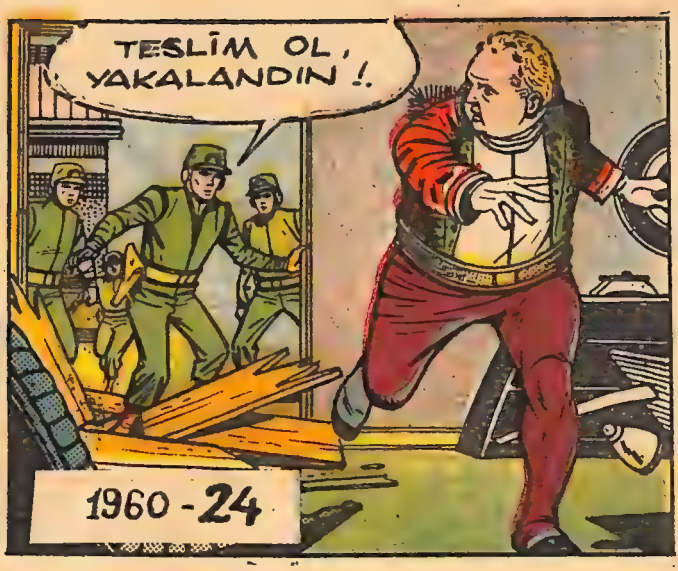

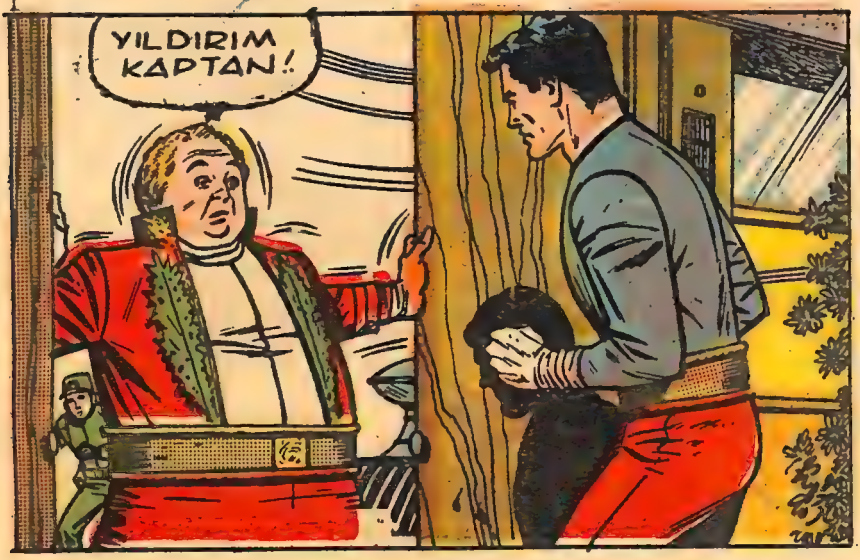

DRUMOND İKİ TARAFTAN DA SARILDIĞINI ANLAYINCA ÇILGINA DÖNMÜŞTÜ ...

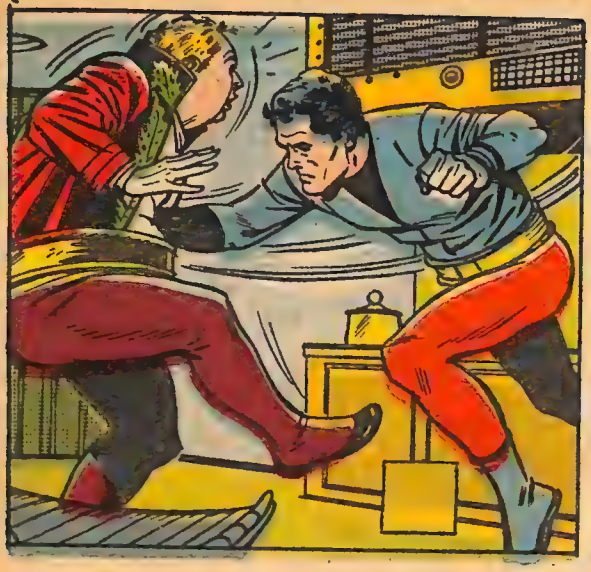

NİHAYET TAMAMEN ELİMİZDE-SİN ..
SİZE BİR TEKLİFİM VAR ..

BENİ AFFEDİN SİZE GARLON'U YAKALATAYIM ..

BU SIRADA ...
DÜNYAYA İNİYORUZ PATRON
FORMÜL AZ SONRA ELİMDE O-LACAK !..

ELÇİ GARLON DÜNYAYA İNDİ...
KARŞILA-MA NASIL ŞEF ?..
ASIL MAKSADI-MI BİR BİLMİŞ OLSALARDI !..

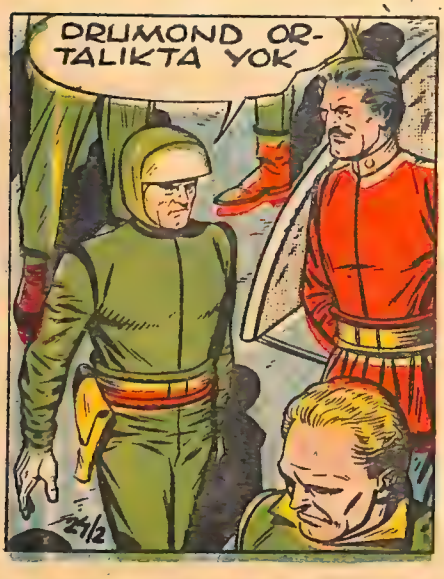
DRUMOND OR-TALIKTA YOK

EMNİYETTE...
GARLON'U SİZE SUÇ ÜSTÜ YAKALATIRIM
CEZAMI AFFEDERSİNİZ TABİ..
BİR KATİL VE CASUS AFFEDİLİR Mİ?
AMA GARLONU YAKALATACAĞIM SİZE
HAVA ALANINDA...
BİRLEŞMİŞ GEZEGENLER KOMİTESİ SİZİ BEKLİYOR GİDELİM
BU ADAM NERELERDE
KONFERANS SALONUNDA...
FORMÜLLERİN ÇALINMASI MEMLEKETİM SPEKTRA HALKINI ÇOK ÜZMÜŞTÜR
24/3

ÇÜNKÜ BİZ DE BÜTÜN GEZEGENLER GİBİ ÖLÜM TEHLİKESİNDEYİZ
İYİ DÜŞÜN KARARI SEN VER YILDIRIM
ÇARESİZ, TEKLİFİNİ KABÜL EDECEĞİZ
BAKIN, UYDURMA NUTUKLAR ATIYOR.. NE DURUYORUZ ?..
BİR FİKRİM VAR !.
KUVVETLİ DELİL YOK.. ONU YAKALASAK BİLE YİNE KURTULUR..
PEKİ NE OLACAK
DRUMOND'UN TEKLİFİNİ KABÜL ETMELİYİZ !.
24/4
GELECEK SAYIDA : SAHTE FORMÜL

UÇAN ÇOCUK

SAVAŞ KIZIŞTI...

BİZİM SAÇTIĞIMIZ ELEKTRİK AKIMLARI CANAVARI İYİCE SERSEMLETTİ !..

HAYVANI ÇIKTIĞI YERE SOKTULAR...

YERDEKİ ÇATLAĞI KAPATALIM.. OH. TAMAM !

EVE GELDİKLERİ ZAMAN..

SENİ DOLABA KAPAYAYIM..İLERDE SOLAKLIĞINI TAMİR EDER YENİDEN ÇIKARIRIM !.

SENDEN AKILLI OLDUĞUMU İSBAT ETTİM.. İSTERSEN SEN GİR DOLABA !.

ERTESİ GÜN OKULDA...

HER YIL OLDUĞU GİBİ YİNE İYİ NOT ALANLARI UÇAN ÇOCUK UÇURACAK

OH! İŞTE GELDİ..

HALBUKİ GELEN ROBOTTU...

UÇAN ÇOCUK ŞEHİR DIŞINDAKİ ORMAN YANGININLA UĞRAŞIRKEN BUNLARI BEN UÇURURUM

ÇOK HEYECANLANDIM DOĞRUSU

FAKAT BİRDEN...

BAKIN. BAŞKA BİR UÇAN ÇOCUK !

BU DA NE ? ROBOT BURAYA GELMİŞ.. BİZİ BİRLİKTE GÖREN ÖĞRENCİLERE DURUMU NASIL İZAH EDECEĞİZ ŞİMDİ ?..

24/5

UÇAN ÇOCUK DERHAL BİR ÇARE DÜŞÜNDÜ...

BEN BİR ROBOT'UM.. UÇAN ÇOCUK KENDİSİNE YARDIM İÇİN GETİRDİ...

ROBOT MU ? CANLI GİBİ !

ŞİMDİ SIRA LANA'NIN UÇMASINA GELMİŞTİ...

BEN UÇAN ÇOCUKLA UÇMAK İSTİYORUM !

ONU ROBOT SANIYOR !.

ROBOT, UÇAN ÇOCUĞA GÖSTERİŞ NUMARALARI YAPMAĞA BAŞLADI..

TAKİP EDEMEYECEK !

KUCAĞINDA LANA OLDUĞU HALDE NE ÇILGINLIKLAR YAPIYOR !..

YALNIZ KALDIKLARI ZAMAN...

ARTIK SENİ X IŞINLARIYLA ERİTMENİN ZAMANI GELDİ ROBOT EFENDİ !..

BENİ YAKALAYABİLİRSEN TABİ !

UZUN BİR KOVALAMACA OYUNUNDAN SONRA ....

BENİ ERİTECEKSİN ÖYLE Mİ ?.. BEN DE ŞİMDİ KIYMETLİ EŞYA SANDIĞINI YOK EDEYİM !

İŞTE, NİHAYET İSTEDİĞİM TUZAĞA KENDİ AYAĞIYLA DÜŞÜYOR !

"ÇÜNKÜ ROBOT, UÇAN ÇOCUK'UN O SABAH GİZLİCE GÖK YÜZÜNE ÇIKIP NELER YAPTIĞINI BİLMİYORDU... "

ŞU SANDIĞI ALIP, ONU YERİNE İÇİNDE KUVVETLİ BİR MIKNATIS OLANI KOYAYIM !..

24/6

ROBOT, GÖK YÜZÜNDE SAKLADIĞI SANDIĞA DOĞRU UÇUYORDU...

SANDIĞI BURADAN ALIP AYA FIRLATARAK PARÇALAYAYIM!

UÇAN ÇOCUK ONU UZAKTAN GÖZETLİYORDU...

NASIL? BENİ DE ÇEKİYOR!

X IŞINLARIYLA SANDIĞI ERİTİNCE MIKNATIS MEYDANA ÇIKTI ONU DA ÇEKİYOR!

NİHAYET...

AYA GİDİP PARÇALANDI. ONDAN KURTULDUM!

DAHA SONRA EVDE...

DAHA ROBOT YAPACAK MISIN?

AMAN BABA, BİRİSİNDEN DAHA HENÜZ KURTULDUM!

BİR KAÇ GÜN SONRA O CİVARDA BİR PANAYIR KURULMUŞTU...

BAKIN, UÇAN ÇOCUĞUN VURUŞUYLA TOP NE OLDU?

VIIIING!

DEV
HERKÜL
İNSAN
KEDİ
FARE

BİRAZ SONRA UÇAN ÇOCUK ELBİSELERİNİ DEĞİŞTİRDİ VE KLARK KIYAFETİYLE TEKRAR PANAYIRA GELDİ...

KLARK, DEMİN UÇAN ÇOCUĞUN VURUŞUNU GÖRSEYDİN!

İLK ÖNCE HAVA YAĞMURLU DİYE SOKAĞA ÇIKMAKTAN VAZGEÇMİŞTİM

24/7

BİR DAKİKA SONRA...

"BAKIN, BU SENELERCE EVVELKİ MACERAMI SİZE DE ANLATAYIM.. BİR GÜN BENİ POLİSTEN ÇAĞIRDILAR.."

HAH. HAH. KUVVETİN BİR FARE KADARMIŞ!

MEMSA

FARE

KUVVETİMİ FRENLELÂZIM.. YOK- SENELERCE ÖNCE YAPTIĞIM HATAYI YENİDEN TEKRARLAMIŞ OLURUM

TAP

ŞEHİRDE "MASKELİ HAYDUTLAR" DİYE BİR ÇETE TÜREDİ. SAKLANDIKLARI YERİ BİR TÜRLÜ BULAMADIK.. BİR DE SEN DENER MİSİN ?..

ELİME BİR CANAVAR DÜDÜĞÜ ALIP DOLAŞMAYA BAŞLADIM

VIIIIIINNGG!!..

BÜTÜN ŞEHİRİ DOLAŞIP BU DÜDÜĞÜ HERKEZE DUYURMALIYIM!.

DÜŞÜNDÜĞÜMÜN DOĞRU OLDUĞUNU SONRADAN ÖĞRENDİM ...

KAÇIN ÇOCUKLAR!. POLİS ARABALARI GELİYOR.. YERİMİZİ ÖĞRENMİŞ OLACAKLAR!

VIIII

ÖTEYE BERİYE KOŞUŞAN ÇETEYİ GÖRÜNCE ÜZERLERİNE İNDİM...

BANA KURŞUN İŞLEMEDİĞİNİ BİLMEDİĞİ İÇİN BOŞUNA ATEŞ EDİYOR ZAVALLI!..

24/8

GELECEK SAYIDA: MASKELİ HAYDUTLARLA SAVAŞ!...

KARA SAPLI BIÇAK

Güzel Bir Hikâye

Yoksul ve ihtiyar bir köylünün bir kızı ve iki oğlu vardı. Bunlar okadar fakirdi ki ogün ne yiyeceklerini bilmezlerdi. Bir gün zengin bir adam geldi, kızı aldı, götürdü. Babası ve kardeşleri sevindiler. İhtiyar:

— Kızı zengin bir kocaya verdik. Belki damat bize de çiftlikte iş bulur, diyordu. Aradan dört ay geçti. Ne kız, ne de damat görünmedi. Adamcağız meraklandı:

— Bunda bir iş var, gideyim, bakayım, dedi.

Baba gitti. Günler geçti geri dönmedi. Büyük oğlu dayanamadı:

— Bunda bir iş var dedi. Gideyim bakayım.

Ertesi gün o da gitti ve bir daha dönmedi.

Tosun on iki yaşında, çok akıllı bir çocuktu. Bir sabah kalktı, komşu köyde oturan bilgiçe akıl danışmağa gitti.

Bu bilgiç okadar ihtiyardı ki artık yürüyemiyordu. Sesi bir karış uzaktan duyulmuyordu. Ona derdini söyledi. Bilgiç Tosuna kara saplı bir bıçak verdi:

— Oğul, dedi. Bunu al! Bu tılsımlı bir bıçaktır. Fakat hep haklı işte kullan.

Tosun eniştesinin çiftliğinin kapısına geldiği zaman açamıyacağını anladı. Bıçağı çekti:

— Kara saplı bıçak aç şu kapıyı!

Bıçak kapıyı parça parça etti. Tosun içeri girdi. Bir ağaç altından geçerken babasının bacaklarından asılmış olduğunu gördü. Kurtarmak istedi. Babası:

— Önce ağabeyini kurtar... O gece gündüz değirmen taşını çeviriyor.

Tosun değirmene koştu. Ağabeyinin zincirlerini çıkarmak istedi. O da:

— Önce kızkardeşimizi kurtar. O işte onu öldürecek, dedi.

Tosun evin önüne giti. Kapıyı tekmeledi:

— Kim varsa karşıma çıksın!

Diye haykırdı. Bu hali gören adam, korku ile inledi:

— Tosun, dedi. Gel biz de seni bekliyorduk. Kardeslerin, baban içerde. Seni de onların yanına götüreyim.

Tosun hiddetle haykırdı:

— Yalancı! Şimdi ablamı bana teslim edeceksin, yoksa bu tılsımlı bıçakla senin kafanı keserim.

— Vay! Demek bu bıçak tılsımlı ha!

— Elbette. Şu büyük meşe ağacını görüyor musun? Bir vuruşta onu keseyim de gör.

Tılsımlı bıçak bir vuruşta koca ağacı yere serdi, ama bıçağı fena işte kullandığı için dallardan birisi çocuğun kafasına çarptı, düştü, bayıldı. Tosun gözlerini açtığı zaman ağlamağa başladı. Büyük bir taş odada bulunuyordu. Babası, ağabevi, ablası, kendisi gibi birer köşeye bağlanmışlardı. Çiftlik sahibi elinde tılsımlı bıçakla ortada duruyor ve Tosunla eğleniyordu:

— Bakalım şimdi ne yapcaksın? İşte bıçak benim elimde.

Hepsi birden yalvardılar, ağlaştılar. Adam keyifli keyifli güldükten sonra:

— Kara saplı bıçak, kes şunların kafalarını! diye haykırdı.

Fakat bıçak fena işte kullanılmasını sevmiyordu. Bir vuruşta fena adamın kafasını uçurdu.

İhtiyar köylü ile çocukları kurtulmuşlardı. Hemen köylerine gitmek için yola çıktılar O gece bir ağaç altında yattılar. Fakat bu sırada Tosuna iki sinek takıldı. Yüzüne gözüne konuyor, onu usandırıyorlardı. Dayanamadı:

— Kara saplı bıçak şu sinekleri ortadan kaldır! dedi.

Keşke söylemeseymiş. Çünkü bıçak sinekleri öldürdükten sonra, bütün sinekleri öldürmek için uçtu gitti.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1960
YAZLIĞI
HAZIRLANIYOR
Bekleyiniz!

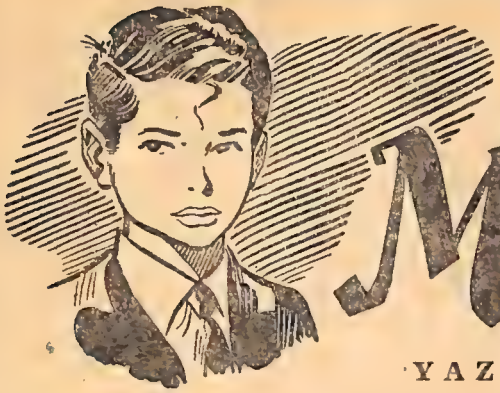

Küçük Mirasyedi

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— Korkmayın çocuklar, diyordu. Ahmet ağabeyiniz aşağıda, karakol da şuracıkta. Dağ başında değiliz.

Bu sırada Ahmet aşağıdan seslendi:

— Teyze, teyze, İclâl hanımın oğlu geç vakit kaybolmuş. Onun çalınmış olmasından şüphe ediyorlar.

Bu haber hakikaten müthişti. Besime teyze:

— Cengiz mi? diyordu. Kim söyledi?

— Muavin Cevat Bey bir memur göndermiş, çocuk bizim evi biliyor ya. Belki buraya gelmiştir diye.

— Ah keşke gelseydi.

Cengiz arasıra onlara gelir ve yemeğe kalırdı. Semahat Hanım ağlıyor:

— Mutlaka o adam çocuğu Ayhan zannederek kaçırdı, diyordu.

Ahmet giyinmiş, karakola gitmişti. Sanki sabah olmuş gibi herkes ayaktaydı. Çocukların bile uykusu kaçmıştı. Besime teyze nihayet onları biraz azarladı. Çocuklar çekilince arasıra perdeyi aralıyarak Ahmedin gelip gelmediğine bakarken dertli dertli konuşuyordu.

Ahmet geceyarısı geldi. Çok üzüntülüydü. Besime Teyze onuna konuştuktan sonra yukarıya gelip anlattı.

Cengiz arasıra yakındaki dükkânlara kadar gider evin bir eksiği olursa alırmış. O akşam limon bulunmamış. Çocuk gitmiş. Yemekte bekemişler. Gelmeyince babası da gitmiş. Bir saat sonra bitkin bir halde dönüp Cengizin kaybolduğunu bildirmiş. İclâl hanım bayılmış. Her tarafa telefon edilmiş.

Sabahleyin çocuklar mektebe gitmeden önce polis tekrar gelerek Ahmedi aradı. Semahat hanıma seslendiler. Kadın üzüntü ile aşağıya indi. Polis ona:

— Hanımefendi, dedi. Asaf Beyin çocuğunu herhalde sizin çocuğunuz zannederek kaçırdılar. İnşallah çocuğa bir zarar vermeden onları ele geçireceğiz. Bize bazı malumat vermenizi istiyoruz. Dâvalı olduğunuz insanlar nerede oturuyor?

Semahat Hanım Muammer Beyin sonradan aldığı kadının Şişlideki adresini verdi ve:

— Biz eskiden orada oturuyorduk, dedi. Şimdi yuvamı yıkan ve kocamı aldatıp benden ayıran Ayten hanım oturuyor. Avukatın adresini bilmiyorum ama adı İbrahimdir. Mahkemede öğrendim.

Polis adresi ve kadınla avukatın ismini kaydettikten sonra Ahmede:

— Mümkünse siz de gelin, dedi. İdris adını takınmış olan o sabıkalının buralarda dolaştığını gördünüz. Kendisiyle de konuştunuz.

Ahmet polisle birlikte karakola gitti. Cevat Bey onları sabırsızlıkla bekliyordu. Notları aldıktan sonra:

— İşi bana havale ettiler, dedi. Haydi, hemen Şişliye gidelim.

Ahmet karakoldan fabrikaya telefon etti. Bir otomobile atladılar. Saat dokuzda apartımanın kapısına dayandılar. Apartımanda dört daire vardı. Ayten Hanım üç katı kiraya vermişti. Kiracılarından biri de Avukat İbrahimdi.

Cevat Bey birkaç dakika içinde komşularından tahkikat yapmıştı. Kadının birkaç defa evinde kumar oynattığı için mahkemelik olduğunu ve hemen herkesle kavgalı bulunduğunu öğrendi.

Alt katta bir subay oturuyordu. Polisleri görünce canı sıkılmış ve muavine sormuştu.

— Allahaşkına ne var yine?

Cevat Bey hâdiseyi kısaca anlattı. Binbaşı:

— Kardeşim, dedi. Bu ev sahibesinden herşey umulur. Hele it kılıklı bir şoför var, gözüm hiç tutmuyor. Galiba

— Asaf Beyin çocuğunu, sizin çocuğunuz zannederek kaçırdılar.

hanımla avukat arasında da bir anlaşma var. Karşılıklı iki dairede oturuyorlar ama avukat hanımın dairesinden hiç çıkmaz. Bir saat evvel o şoför buraya geldi.

Ayten hanım ikinci katta oturuyordu. Üç erkek oraya çıktılar. Muavin karşılıklı iki kapıdan birinin ziline dokundu. Beklediler. Bir cevap çıkmadı. Her iki kapının zillerini ayrı ayrı çaldılar ve beklediler, yine cevap yok.

Polisle muavin birbirlerine bakıştılar. Polis tekrar aşağıya inerek Binbaşı ile konuştu ve yukarıya çıktı.

— Biraz evvel bu katlarda münakaşa varmış, dedi. Sabahleyin İzzet gelmiş. Bir daha çıktığını görmemişler. Zaten onların gürültüsüne uyanmışlar.

Cevat Bey tekrar kapının ziline uzun uzun bastı. Daha sonra yumrukla ve ayağının ucuyla vurmağa başladı.

Nihayet içeride bir ayak sesi belirdi. Genç bir kadın sesi kapının arkasından sordu:

— Kim o, sabah karanlığı herkesi ne rahatsız ediyorsunuz? Kimi arıyorsunuz?

Muavin nezaketle:

— Ayten hanım, bir dakika kapıyı açınız, sizden bir malumat rica edeceğim dedi.

İçeriden kadın aksi bir sesle:

— İnsanı kapıları tekmeliyerek uykudan kaldırmağa utanmıyor musunuz? Ben evimde yalnızım, erkeklere kapımı açamam, dedi.

Cevat Bey bu sefer sesini yükselterek:

— Ben Komiser Muavini Cevat, dedi. Siz kapıyı açmazsanız ben açtırmasını bilirim.

Kadın bu söz üzerine:

— Ben de şimdi Emniyet Müdürlüğüne telefon edip zorla evime girmek istediğinizi söyliyeceğim, dedi.

Cevat Bey kapının arkasından:

— Benim işim daha kolay olur, dedi.

— Benim büyük adamlardan tanıdıklarım var, sana gösteririm.

Kadının ayak sesleri uzaklaştı. Bu konuşmalar olurken Binbaşı giyinip yukarıya çıkmış, bir iki kişi daha merdiven başına toplanmıştı. Arkadan iki dakika geçmeden kapı aralandı. Muavin kapının aralığından bakan kadına sordu:

— Evde yalız mısınız?

— Evet.

— Hiç kimse yok mu?

— Ne münasebet.

— Peki orada asılı duran kasketle şapka kimin?

Komiser muavini kapının aralığından gördüğü elbise asılığındakileri işaret etmişti. Kadın kıpkırmızı kesildi. Fakat:

— İşlerim için avukat beni akşam ziyarete gelmişti de şapkasını almağı unutmuş, dedi.

— Ya o deri kasket.

— Şoförümün kasketi.

— Demek İzzet burada değil.

— Hangi İzzet?

— Sizin İdris dediğiniz sabıkalı, dolandırıcı ve dün akşam Semahat hanımın çocuğu zannederek Asaf Beyin çocuğunu kaçıran İzzet.

(Devamı Gelecek Sayıda)

AT

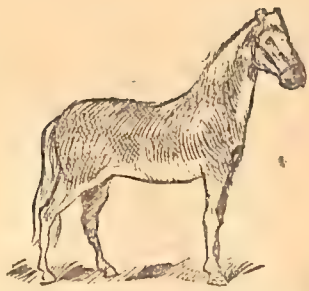

Atın beş tane adı olduğunu herhalde bilirsiniz. Bu hayvanın genel adına «Beygir» denir. Bu bir. Erkeğine «At» derler. Etti iki. «Aygır» damızlık için kullanılan erkek attır. Dişisine «Kısrak» derler. Yavrusu da «Tay» dır.

Bundan binlerce yıl önce, diğer birçok hayvanlar gibi at da yabanidi. İnsanlar bunları yakalıyarak yavaş yavaş kendilerine alıştırdılar. Bu hayvanları terbiye etmek zamanla okadar ilerledi ki, atları: Yarış, binek, koşum atları diye üçe ayırdılar.

İnsanların olduğu gibi, atların da ırkları vardır. İnsanlar atları kendilerile birlikte dünyanın her köşesine götürmüşlerdir. İklim, yiyecek ve çiftleştirme yollarile bu hayvanlardan muhtelif cinsle rmeydana gelmiştir. Anadoluda, dedelerimizin Orta Asyadan getirdikleri atlardan kalma bineğe elverişli bir cins vardır ki, buna «Anadolu atı» yahut «Türk atı» denir.

Dünyada bulunan atların en güzeli Arap atlarıdır. Başı küçük gözleri iri ve parlak, burun delikleri açık, kulakları küçük ve dik, yelesi seyrek, sırtı ipek gibi parlak kıllarla örtülüdür. Araplar atlarını terbiye ederken soyuna, sopuna çok dikkat etmişlerdir. Bu yüzden atları çok cins ve temiz yetişmiştir. İngiliz atları da bu bakımdan çok iyi ise de, Arap atlarından üstün değildir.

Koşum atlarının en meşhurları Macaristan, Danimarka, Fransa ve Avusturyada yetişir.

Atların renkleri de çeşitlidir. Renklerine göre isim alırlar.

Yağız, siyah renkte olur. Yelesi ve kuyruğu da siyahtır. Parlak renkte olursa «Kuzguni Yağız» denir.

Al: Atın her tarafı kırmızı olur.

Beyaz: her tarafı beyazdır. Bunlar çok nadir ve makbuldür.

Kır: Bu cinsin kılları beyaz ve siyah olarak karışıktır. Bu karışıklığın derecesine göre başka isimler de verilir.

Alaca: Vücudünün bazı kısımları beyaz, bazıları siyah veya kırmızı olur.

Nişaneli: Bazı atların alınlarında değişik şekillerde işaretler bulunur.

Doru: Sarı renkte olur.

Atların yürüyüşlerinin de isimleri vardır.

Adi: Yavaş gidişidir.

Tırıs: Biraz daha hızlıdır. Hayvan çapraz olarak ayaklarını ikişer ikişer atar. Ön sağ ayakla, arka sol ayak ayni zamanda yerden kalkar ve ayni zamanda yere basar. Öbür iki ayak ta öyle. Tırıs yürüyüş süvariyi çok yorar.

Rahvan: Bu yürüyüşte hayvanın ayni tarafta bulunan ön ve art ayakları aynı zamanda yerden kalkar ve ayni zamanda yere iner. Bu gidiş süvariyi yormaz.

Süratli: Bu gidiş adi yürüyüşle dört nal arasıdır.

Dört nal: En süratli yürüyüşüdür. İyi bir Arap atı hiç dinlenmeden dört sat dört nal gidebilir.

Dünyanın 4 Köşesinden

Mürekkeple yazılmış bir mektubun yaşı aşağı yukarı tesbit edilebilir mi?

Bazı kimyasal maddeler, bâhusus klor ve sülfürik asit atom grupları, zamanla mürekkeple yazılmış yazılardan çıkarak göz görünmeyen bir hâle teşkil ederler. Klorda, bu ameliye, birkaç gün içinde başlamakta ve normal olarak iki yıl sürmektedir. Sülfürik asit atom gruplarında ise ameliye ancak üç yıl sonra başlamaktadır. Bu hususlar gözönünde bulundurularak, birkaç gün ile birkaç yıl arasındaki zaman zarfında yazıların yaş tayini kabil olmaktadır. Ama yukarıda adı geçen maddelerin yazıdan çıkması ameliyesi, rütubette daha çabuk cereyan ettiğinden güvenilir bir yaş tahmini için, kâğıdın nemli mi, yoksa kuru mu, soğuk mu yoksa sıcak mı bir yerde bulunduğunu bilmek ciheti mühimdir. Yardımcı olarak, yaşı belli olan ve aynı cins kâğıda yazılmış yazılardan faydalanılabilir.

Kanarya kuşlarının vatanı neresidir?

Atlantik'te, Afrika sahili açıklarındaki Kanarya Adaları, Ispanyollar daha 15. Asırda bütün dünyaya buradan tedarik ettikleri kanaryalar satmışlardı. Meşhur İtalyan tabiat âlimi ve kuş mütehassısı Ulisse Aldrovandi (1522-1605) daha son-

raki tarihlerde bile kanaryaları yeşil kuşlar olarak tarif etmişti. O devirlerde, zengin kadınları arasında, işaret parmağının üzerine tünemiş bir kanarya ile resmini yaptırmak bir moda halini almıştı. 17 nci Asırda Almanya'da da kanarya yetiştirilmesine başlandı. Almanlar, kanaryalarının sarı renkte ve güzel sesli olmasına dikkat ediyorlardı.

İnsanlar, denizin ne kadar derinine inmişlerdir?

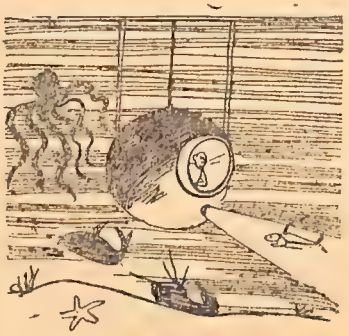

Şimdiye kadar rekor 4020 metreydi. Fakat geçen yılın 15 Kasımında, 70 tonluk bir tekne, Pasifik'te Guam açıklarındaki Mariana Çukuruna dalarak 5580 metreye indi. Teknedeki iki kişiden biri, babasıyla teknenin plânlarını hazırlayan Fransız bilgini Jasques Piccard dı.

TARİH YAPRAKLARI

VAKAİ HAYRİYE

Osmanlı İmparatorluğunun daimi askeri olan ve İkinci Osmanlı Hükümdarı 'Orhan tarafından kurulan Yeniçeri Ocağı 15 Haziran 1826'da İkinci Mahmud'un Hükümdarlığı sırasında ortadan kaldırıldı. Yeniçeriler son zamanlarda askerlikten çok devlet işlerine karışan, halkı soyan, zorbalık yapan bir kalabalık haline gelmişti. Her bahane ile devlet işlerine karışan bu insanlar ortadan kaldırıldı ve tarihte buna Vakaî Hayriye adı verildi.

TURGUT REİSİN ŞEHADETİ

17 Haziran 1565 yılında ünlü Türk Amirali Turgut Reis Malta Savaşında şehit olmuştu. Barbarosla beraber yetişmiş, onun ölümünden sonra bütün Akdenizi titretmiş olan Turgut Reisten bütün düşmanları yılmıştı.

MENEMEN CİNAYETİ

17 Haziran 1919 da Anadoluyu istilaya başlıyan Yunan askerleri Menemen kasabamıza da girmiş, kadın, çocuk,ihtiyar demeden masum ahaliyi yığın yığın öldürmüştü. Medenî olduğunu iddia eden Yunanlıların bu cinayetini bütün dünya gibi Türk çocukları da asla unutmıyacaktır.

SOYADI KANUNU

21 Haziran 1943 tarihinde Soyadı Kanunu çıkarıldı ve o tarihten sonra bütün Türk vatandaşları kendilerine bir soyadı seçti.

En iyi saatler niçin İsviçre'de imâl edilir?

Bu hususta en tecrübeli millet İsviçre'lilerdir de ondan. Asırlardan beri saatçilik yapan İsviçre'lilerde, bu san'at, babadan oğula geçmektedir. Saat imalâtını ilk defa makineleştiren de onlardır. İsviçre'liler hem dayanıklı ve dakik, hem de ucuz saatler imâl etmekte birincidirler. Her yıl ihraç ettikleri 23 milyon saatin çoğu Birleşik Amerika'ya gitmektedir.

Bir keçinin derisi yüzülürken, boynuzların postla çıktığına dikkat ettik. Halbuki biz boynuzların kafatasına bağlı olduğunu zannederdik.

Keçi, inek ve antilop gibi hayvanların boynuzları, deri dokusundan meydana gelmiş bir boynuz kütlesinden müteşekkildir. Bu, içinin oyuk olması itibariyle, hayvan için taşınması kolay bir yapıdır. Fakat bu oyuk boynuzluların aksine, geyiklerin, her yıl yenilenen kemikten boynuzları vardır. Bu kemikten, yapı, boynuz yenilenme mevsiminin dışında, ancak kırılarak elde edilebilir.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

DÜNYA KUPASI

Bundan 6 sene evvel, haziran 1954 de milli futbol takımımız Dünya kupası final grubunda ilk defa maçlar yapmıştı. Eleme turlarında takımımız Ispanya ile oynamış, Madrid'de yenildiği İspanyol takımını İstanbulda 1 — 0 mağlûp etmişti. İki takımın birer mağlûbiyeti olunca tarafsız bir sahada, Roma'da bir üçüncü maç yapıldı. Bu maç da 2 — 2 beraberlikle neticelenince maç sonunda kur'a çekildi, bir İtalyan çocuğunun çektiği kur'ada biz kazandık ve İsviçredeki final turu maçlarına katılmak hakkını elde ettik.

Final turunda grubumuzda Almanya ve Güney Kore vardı. Bu takımlarla birer maç yapacaktık. Kore çok zayıf bir takımdı, onu yenerdik. Almanya ile berabere de kalmakla tur atlıyorduk.

İlk maçı Bern şehrinde Batı Almanya ile oynadık. Daha maçın üçüncü dakikasında Suat bir gol atınca ümitlerimiz arttı, fakat Almanlar ikinci devrede coşarak maçı 4 — 1 kazandılar. İkinci maçımızı, üç gün sonra, 20 Haziranda Cenevrede Güney Kore ile oynadık. Takımımız rahat bir oyunla, millî takımımızın gol rekorunu tazeledi. Burhanın 3, Suatın 2 ve Lefterle Erolun birer golü ile maçı 7 — 0 kazandı. Aynı gün Batı Almanya Macaristana 8 golle mağlup olmuştu. Takımımızın Almanya ile bir maç daha yapması lâzım geldi. 23 Haziranda Zürih şehrinde ikinci maçı oynadık. Takımımızın kalesini koruyan Şükrü'nün bütün gayretine rağmen, santrhaf Çetin de sakatlanınca Almanlar 7 golü kolayca sıraladılar ve maç 7 — 2 mağlûbiyetimizle neticelendi. Böylece ilk defa girdiğimiz Dünya kupası finallerinden elenmiş olduk Almanya ikinci tura atladıktan sonra üst üste galibiyetler aldı, final maçında yenilmez sanılan Macaristanı da 3 — 2 mağlûp edip altın dünya kupasını kazandı.

Giyotin'in, Fransız doktoru Guillotin tarafından imal edilmediği doğru mu?

Bu tertip idam makinelerin mucidinin asıl, Persler olduğu rivayet edilmektedir. 13 üncü Asırdan beri İtalya'da daha sonra Almanya'da 17 nci ve 18 inci Asırlarda ise İngilterede büyük baltalarla kafa kesilmiştir. 1789 da Fransız Millî Meclisi üyesi Joseph İgnace Guillotin, ölüm cezasının, suçlunun mevkii ve cürmün nev'i kâle alınmayarak bir tek şekilde infaz edilmesini ve bu arada, cellâdın elinden daha çabuk ve daha emin çalışan bir makine kullanılmasını teklif etmişti. 1791 de ise, Cerrahlar Kolejinin sekreteri Dr. Antoine Louis münasip idam usulünün nasıl olması gerektiğini tarif etmişman makinisti Tobias Schmitt de, Louis'nin kontrolu altında, ti. Bu teklif kabul edilmiş, Al-

bahis konusu makineyi imâl etmeğe girişmişti. Makine önceleri, asıl yaratıcısına izafeten «Louisette» veya «Petite Louison» (Küçük Louison) adını taşımıştı. Fakat sonradan, Kraliyetçilerin hiciv mahiyetindeki bir manzumesi dolayısiyle «Guillotine» adını aldı.

EĞLENCE BİLMECE

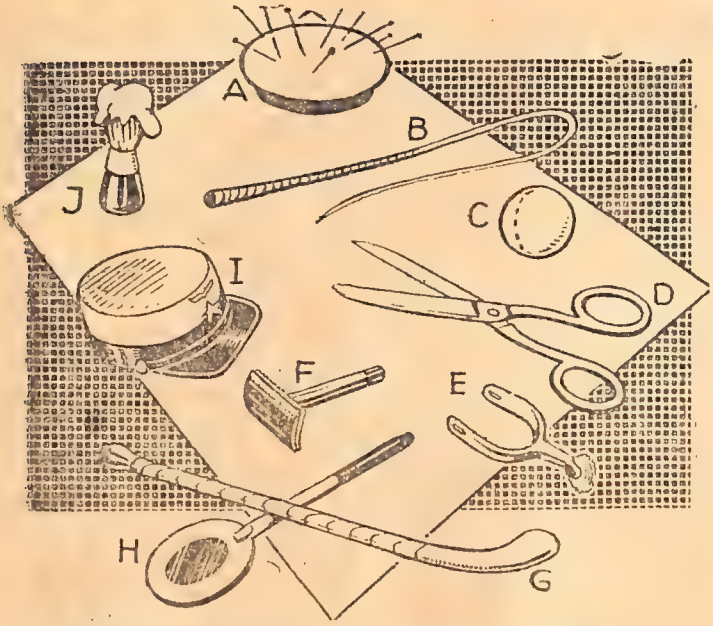

Resimdeki eşyalardan ikişer tanesi biribiriyle âlâkalıdır. Bunları bulup çıkarabilir misiniz?

(Meselenin halli karşı sayfada)

BÜYÜK TÜRK ROMANI

Dağ Başını Duman Almış

KAPIŞILIYOR!

Tükenmeden bir tane alınız.

Fiatı 4 Lira

YAZAN: OĞUZ ÖZDEŞ

Kitapçınızda bulamazsanız : (Türkiye Yayınevi, Ankara Caddesi No: 36 — İstanbul) adresine kitabın bedeli olan 4 lirayı yollayınız. Roman adresinize taahhütlü olarak gönderilir.

AY

Hocaya sormuşlar:

— Yeni ay doğunca eskiyi ne yaparlar?

— Kırparlar, kırparlar yıldız yaparlar, demiş.

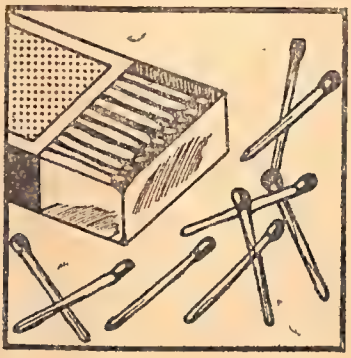

Kutudan dokuz kibrit almakla üç kare ve iki üçken meydana getirebilir misiniz?

(Meselelerin Halli Karşı Sayfada)

BU NASIL ŞEY?

Küçük Ayten babasına annesini şikâyet ediyordu.

— Baba, dedi, şu annem hiç çocuk büyütmesini bilmiyor! Akşamları uykum yokken zorla yatırır. Sabahleyin mısıl mışıl uyurken zorla uyandırır! Bu nasıl şey, bilmem ki?!...

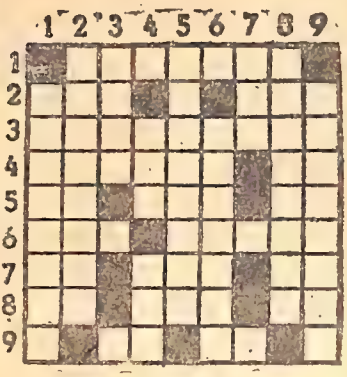

Soldan sağa doğru:

1 — Boyun bağı. 2 — Kanatlı hayvan, elimizi, mendilimizi soktuğumuz yer. 3 — Akın halinde gidiş. 4 — Suda yaşıyan bir kuş, asker. 5 — Kırmızı, beraber, tersi beyaz demektir. 6 — Çabuk, eski zamanın oteli ve apartumanı (iki kelimedir.) 7 — Bir çalgı, bacağımızda bir yer, tersi tok değil demektir. 8 — Bir nota, bal yapan, bazı hayvanların yuvası. 9 — Sanat, tersi baba demektir.

Yukarıdan aşağı doğru:

1 — Tüfeğin ucuna takılan bıçak. 2 — Pelerinin başına geçirilen yeri. 3 — Aydınlık. 4 — Tufandan kurtulan peygamber, geniş değil. 5 — Bir şehrimiz. 6 — Tersinden okunursa bir çocuk hastalığı. 7 — Dil yakan. 8 — Sonu keçiye benziyen bir sanat. 9 — Kapı arkalarına konulan zarif bir tahtaperde.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	K	A	R	A	S	A	B	A	N
2	A	M	E	R	İ	K	A	N	
3	L	E	Z	A	R		L	A	V
4	A	L	İ	B	A	B	A		A
5	B	İ	L	A	K	İ	S		T
6	A	Y		M	O	S	T	R	A
7	L	A	K		K	A		E	N
8	I	T	I	R		N	A	Z	
9	K		N	E	M		D	E	K

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

Beraber Gülelim

— Acele işim var da...

NASIL ASACAKLAR?

Topuz bahçede oynarken düşmüş ve kolunu kırmıştı. Uzun zaman kolu alçıda kaldıktan sonra bir zaman da boynuna asılı tutmak zorunda kaldı. Geçen gün evde komşunun çocuğunun ayağı kırıldığını işitince merakla annesine sordu:

— Peki ama anneciğim... Kırılan bacağı nasıl boynuna asacaklar?

SU NEDİR?

Annesi küçük Ayhan'a sordu:

— Yavrum su nedir biliyor musun?

— Su, çocuklar içine ellerini soktukları zaman simsiyah kesilen bir sıvıdır!

KARŞI SAYFADAKİ MESELENİN HALLİ

A ile *D*
B ile *E*
C ile *C*
F ile *J*
H ile *I*

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ'ÜN CEVABI

1 — Çocuğun bindiği şey (Padılbot) dur.
2 — Çelik demir madeninden yapılır.
3 — Haçlı seferleri sekiz defa yapılmıştır.

ÇARE!

Ekseri akşamlar eve geç geliyordu. Karısı kızdı:

— Böyle olmaz! dedi. Saatlerce aç bi-ilâç seni bekliyorum. Ne yemek yiyorum, ne birşey! Sen de gelmiyorsun. Gece yarısı geliyorsun. Ne yemeğin yemeğin zevki kalıyor, ne oturmanın!...

— Ne yapayım karıcığım? İşlerim çıkıyor. Kalıyorum. Bilirsin ya, bu ticaret işi! Başka şeye benzemez! Vakti, saati yoktur. İş ne zaman çıkadsa o zaman yapmağa mecburum.

— Oyleyse eve telefen et. «Bu akşam geç geleceğim» de. Ben de ona göre hareket edeyim.

— Peki her akşam telefon parası mı vereyim?

— Hayır. Tam saat yedide telefonun zilini çalarsın. Ben de senin olduğunu anlarım.

BABASI SAĞIRMIŞ!

Küçük Aylanın iki gün sonra doğum günüydü. Bütün ev bu günü kutlamak için hazırlanıyordu. Yemekler pişti. Pastalar yapıldı. Tanıdıklara davetiyeler gönderildi...

Gece yatarken Ayla dua etmek için ellerini açtı. Yüksek sesle şunları söylemeğe başladı:

— Bana bir bisiklet, bir araba, bir güzel çanta gönder; okulda, derslerinde, öğretmenlerimin karşısında...

O sırada ağabeysi odaya girdi.

— Ne bağırıyorsun böyle?! dedi. Allah sağır mı?! İçinden dua et. O herşeyi duyar!...

Küçük Ayla ağabeysine döndü.

— Allah sağır değil ama, babam sağır ağabey! dedi. Bilmiyor musun?!

KÖPEĞİ ÇAGIRIYORMUŞ!

Otelin içinde ıslık çalarak dolaşıyordu. Biraz sonra karşısında otel sahibini gördü. Otel sahibi:

— Burada ıslık çalmanın yasak olduğunu bilmiyor musunuz bayım? dedi.

Adam cevap verdi.

— Evet, biliyorum. Fakat ben ıslık çalmıyorum ki! Köpeğimi çağırıyorum.!

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 24 CİLT : 1960-8
15 HAZİRAN

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

PEŞİN ÖDERLERMİŞ!

Otelde yatmağa mecburdu. Fakat bu şehrin otellerinde pek çok yangın vakaları oluyordu. Ne olur ne olmaz diye bakkaldan uzun ve sağlam bir ip satın aldı. Büyük bir otele gitti. En üst katta bir oda tuttu.

Otel sahibi eşyalarına bakarken ipi gördü.

— Bu nedir bayım? dedi.

Adam cevap verdi:

— Sizin otelinizde yangın merdiveni yok. Ben de bir yangın ipi aldım. Şayet yangın olursa kimseyi rahatsız etmeden en yukarki kattan aşağıya kadar tehlikesizce ineceğim!...

Otel sahibi biraz düşündü:

— Çok güzel bir fikir! dedi. Yalnız, böyle yangın ipleri olanlar, bizim otelde yatma masraflarını peşin öderler!

———o———

Karşı sayfadaki şekil bulmacalarının halli.

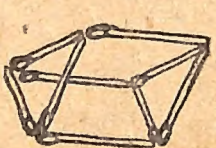

MUSİKİ BİLGİLERİ

Operayı teşkil eden topluluklar nelerdir?

Bildiğiniz gibi, opera, müzikli oyundan başka birşey değildir. Bunun için de, operada en mühim rol alan müziktir. Bu müziğin çalınışı bir keman, ut, veya piyano ile olacak iş değildir. Bu sebepten operalarda en önemli topluluk orkestradır. Bu birinci plânda gelir. Daha sonra koro ve bale toplulukları gelir. Bunlar da orkestra kadar önemlidir.

İçinde balesi olmayan operalar vardır. Fakat, koro topluluğu pek çok rolü olan topluluktur. Orkestrasız ve korosuz opera hiç bir zaman hatıra gelemez.

☆

Partisyon nedir?

Oskestrayı idare eden şefin önünde bir nota albumu vardır. Bu notadan şef orkestrayı idare eder. O notanın içinde, bütün çalgıların çaldığı notalar ayrı ayrı yazılmıştır. Portesinin her satırı bir çalgıya ayrılmış bu Nota kitaplarına, Fransızcadan gelme bir kelime olan partisyon denir. Şefler bir eseri çaldıracakları zaman muhakkak önlerine partisyon almak mecburiyetindedirler. O olmazsa şef hangi çalgının ne çaldığını anlayamaz. Bazı şefler bu partisyondaki bütün notaları ezberledikleri için eseri partisyonsuz çaldırırlar. Partisyon şefin yardımcısıdır.

Nuri Sami KORAL

Tarihe Malolmuş Güzel Sözler

Gerek yazı ve gerekse konuşma hayatımızda «Klişeleşmiş cümle» ler çok önemli yer tutar. Bu klişeleşmiş cümleler, meşhur şahsiyetlerin söylemiş oldukları mânâ dolu sözlerdir. Ve Bunlar, hem söylenilen sözün daha kuvvetlenmesini sağlar, hem de konuşmaya bambaşka bir hava verir...

Meselâ bazı zaman, çok sevdiğimiz bir arkadaşımız, aleyhimizde bir harekette bulunduğunda gayri ihtiyari ağzımızdan: «Sende mi Brütüs?» cümlesi dökülür. Eğer kelimeleri tek tek inceleyecek olursak, Sezar tarafından söylenmiş olan bu sözün, hiçbir değeri yoktur. Tabiî bu sözün ne için, neden dolayı söylendiği bilinmediği takdirde... Ama eğer bunlar bilinecek olursa, bu cümle ile neyin kastedildiği çok iyi anlaşılır. Demek oluyor ki bu klişeleşmiş meşhur sözlerin hakiki mânâsının kavranabilmesi için, ne zaman, kimin tarafından ve niçin söylendiğini bilmek gerekir. Eğer bunlar bilinmeyecek olursa, o güzel söz bize hiçbir şey söylemez...

Meşhur insanlar tarafından söylenmiş yüzlerce söz vardır. Ve bunların hepsi de başlıbaşına bir hârikadır. Fakat çoğu kimseler bu sözlerin varlığından habersizdirler. Yahut ta tarihçesini tam olarak bilmemektedirler. Çocuk Haftası, küçük okurlarına bu güzel sözleri tanıtmak için bu sayıdan itibaren bir yazı serisine başlamış bulunuyor. Bundan böyle her hafta «Tarihe Malolmuş Güzel Sözler» başlığı altında sizlere her hafta, bu güzel sözlerden bir tanesini vereceğiz. Bu sözlerin ne maksatla söylenildiğini, ilk olarak ne zaman ve kimin tarafından söylenmiş olduğunu, yani tarihçesini anlatmaya çalışacağız. İşte ilk tarihe mal olmuş güzel sözümüz: «Sen de mi Brütüs?»

Erdoğan SEVGİN

SEN DE Mİ BRÜTÜS?

Çok sevdiği bir kimseden fenalık görenler, «Sen de mi Brütüs?» lâfını sık sık tekrar ederler. Bu sözün açık mânâsı bilindiği takdirde, söylenilen için, en ağır bir hakaretten daha ağırdır.

Bu cümle, bugüzel cümle, tarihe mal olan bir imparator, Sezar tarafından söylenmiştir.

★

M.Ö. 44 yılının 15 Mart günüydü. Sezar senatoya gitmek için evinde son hazırlığını yapıyordu. Karısı bir köşede oturmuş mahzun mahzun onu süzmekteydi.

Bir müddet sonra, Roma'lı büyük devlet adamı, Sezar, bütün hazırlığını tamamladı. Ve kapıya doğru yöneldi. İşte tam bu sırada, karısı bir ok gibi yerinden fırladı:

— «Sezar,» dedi. «Gel bugün Senato'ya gitmekten vazgeç. Zira evvelce de söylediğim gibi, gördüğüm rüya, hiç de hoşuma gitmedi. Muhakkak başına birşey gelecek. Gel bu işten vazgeç.»

Sezar, karısının bu sözlerine hiç aldırmadı. Güldü, geçti...

Senato'nun etrafı oldukça kalabalıktı. Sezar, arabasından indikten sonra halka selam vererek, Senato'nun mermer basamaklarına yöneldi.

Son basamağa geldiği zaman, birdenbire etrafını bir kalabalık sardı. Bunlar Sezar'la bir mesele hususunda konuşmak istiyordu. Sezar durdu. Onlarla konuşmaya başladı.

Tam bu sırada birdenbire, bir kama parladı havada. Ve Sezar'ın sırtına indi. Bu kamayı, diğerlerinin elindeki bıçakların Sezar'ın sırtına inmesi takip etti.

Sezar, vücuduna saplanan bıçakların tesiriyle, kendini kaybetmişti. Kendisine hücum edenler arasında, çok sevdiği, evlât gibi beslediği Brütüs adındaki delikanlıyı görünce, kapanmak üzere olan gözleri birden büyüdü. Kendini topladı. Ve ağzından şu cümle döküldü.

— «Sen de mi Brütüs?»

Sonra başı omuzları üzerine düştü. Meşhur devlet adamı ölmüştü. Hem de çok sevdiği Brütüs'ün bıçağı altında.

Bugün bu hâdisenin üzerinden asırlar geçmiştir. Sezar yaptığı işlerle tarihe geçmiştir. Adı herkes tarafından bilinmektedir. Fakat onun söylediği söz, Brütüs'e, iyiliğe fenalıkla mukabele eden Brütüse, söylediği, söz, onun adından daha fazla bilinmektedir, söylenmektedir. Ve daima da; iyiliğe fenalıkla mukabele eden insanlara söylenecektir.

5 BUCAKTAN

POLİNEZYA ADALARININ YERLİLERİ, SANDALLARINA BİNDİLER Mİ, EN AÇIK DENİZLERDE BİLE KAYBOLMAZLAR: ONLARIN PUSULALARI OTTAN YAPILMIŞ BİR KAFES ŞEKLİNDEDİR.

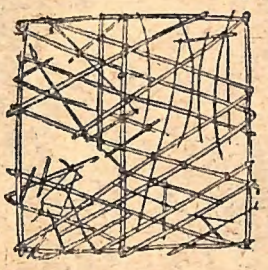

KİRPİNİN SIRTINDAKİ DİKENLERDE HAYVAN, SAĞA SOLA KOŞTUĞU ZAMAN DÖKÜLÜRLER.

LONDRA KULESİ MUHAFIZLARININ SAKAL BIRAKMASI, ANANE İCABI İDİ. FAKAT VIII EDWARD 1936 DA SAKAL KESME MÜSADESİ VERİNCE HİÇ KİMSEDE SAKAL GÖRÜLMEZ OLDU.

İNSAN BASAMAĞADİNLENMEK İÇİN DEĞİL İKİNCİSİNİ BULMAK İÇİN BASMALIDIR.

— Allah, Allah!.. Bugün soba neden tütüyor?..